

UITSpraak VAN HET CENTRAAL MEDISCH TUCHTCOLLEGE

Klacht inzake niet-passende prothese, vervaardigd door tandarts in dienst van een „tandheelkundige inrichting” afgewezen.

Het Centraal Medisch Tuchtcollege te 's-Gravenhage heeft de volgende beslissing gegeven betreffende de klacht van:

A., wonende te B.

tegen:

Dr. C., wonende te B.

Gezien de stukken;

Gezien een klacht van 14 Februari 1950 bij de secretaris van het Medisch Tuchtcollege in eerste aanleg te Amsterdam ingekomen, na verbetering zakelijk inhoudende, dat de tandarts Dr. C. na een behandeling van 1 ½ jaar en na vervanging van reeds geleverde gebitten tenslotte nog een onbruikbaar gebit geleverd heeft en vervolgens op schriftelijk verzoek van de patiënt tot terugbetaling in het geheel niet heeft geantwoord en vervolgens door te zeggen: „Ik doe er niets meer aan” en de mededeling: „Je geld ben je kwijt” zich van klager afmaakte onder mededeling, dat hij maar een artikel in de couranten moest plaatsen met het adres en de naam van de tandarts erbij;

Overwegende, dat het College in eerste aanleg de klacht als ongegrond heeft afgewezen bij beslissing van 21 April 1950;

Overwegende dat de klager bij kennisgeving, welke op 22 Mei 1950 is ingekomen en mitsdien tijdig, van deze beslissing is in beroep gekomen;

Overwegende:

dat ter terechtzitting van het Centraal Medisch Tuchtcollege gehouden op 7 September 1950 zijn verschenen de klager en de heer D. als gemachtigde van de persoon over wie geklaagd is;

dat in de loop van het onderzoek is gebleken, dat de behandeling van de zaak niet mogelijk was zonder dat de persoon over wie geklaagd is zou zijn gehoord en het algemeen belang de afdoening vorderde, en het Centraal Medisch Tuchtcollege mitsdien heeft beslist, dat de persoon over wie geklaagd is zou moeten verschijnen op de terechtzitting van 7 October 1950;

Overwegende:

dat de persoon over wie geklaagd is ter terechtzitting van het Centraal Medisch Tuchtcollege op 7 October 1950 heeft verklaard tot 1 Januari 1950 in loondienst van bovengenoemde D. werkzaam te zijn geweest ten behoeve van een der door deze geëxploiteerde zogenaamde tandheelkundige inrichtingen;

dat hij niet heeft geweten welk bedrag de klager heeft betaald voor het gebit, dat deze had besteld en dat hij voor de werkzaamheden die hij ten behoeve van klager heeft verricht niet extra is beloond, aangezien hij werkzaam was tegen een vast en tevoren overeengekomen loon;

dat hem dus niet vrijstond klager hetzij nog verder te helpen hetzij enig bedrag van het betaalde te restitueren daar een en ander uitsluitend ter beoordeling van zijn werkgever stond;

dat klager desgevraagd erkend heeft het bedrag, dat hij heeft betaald, niet aan *Dr. C.* te hebben betaald, maar in een in hetzelfde pand ondergebracht kantoor van de genoemde tandheelkundige inrichting.

Overwegende:

dat het niet op de weg ligt van het Medisch Tuchtcollege te onderzoeken of het mogelijk is voor klager een gebit te maken, dat geheel of in belangrijk meerdere mate aan diens verwachtingen beantwoordt;

dat immers noch uit de klacht noch uit hetgeen gebleken is ter terechtzitting kan volgen dat ten deze sprake is van nalatigheid of van blijk van grove onkunde in art. 2 van de Wet van 2 Juli 1928 S. 222;

Overwegende:

dat de klager zich wel op het standpunt heeft geplaatst dat, nu naar zijn mening gebleken is dat hem geen goed gebit is geleverd, hem terugbetaling van de betaalde kosten toekomt, maar dit standpunt ten enenmale de aard van de werkzaamheden van de tandarts miskent, welke immers gezien moeten worden als behandeling van patiënten, ook wanneer zij geheel of gedeeltelijk bestaan uit het verschaffen van prothesen;

dat deze opvatting medebrengt, dat de behandeling, zelfs wanneer tenslotte het beoogde resultaat niet of niet ten volle wordt bereikt, naar redelijke maatstaven dient te worden gehonoreerd;

dat klager nu wel, omdat hij zich op langdurig aandringen van een acquisiteur gewend had tot een zogenaamde tandheelkundige inrichting, in de mening kan hebben verkeerd een handelsovereenkomst te hebben aangegaan, maar dit niet wegneemt, dat hij tegenover *Dr. C.* als patiënt tegenover tandarts stond en deze verhouding ten deze los moet worden gezien van eventuele overeenkomsten van deze met de bovenvermelde tandheelkundige inrichting, hoe laakbaar deze overigens mogen zijn;

dat echter de klacht daarop geen betrekking heeft en derhalve de verhouding van *Dr. C.* tot die inrichting buiten beschouwing moet worden gelaten bij de uitspraak van het Centraal Medisch Tuchtcollege ten aanzien van de aanhangig gemaakte klacht;

Overwegende, dat de klacht nog melding maakt van uitblijven van antwoord op een brief en enige uitlatingen van *Dr. C.* toen klager mondeling op beantwoording kwam aandringen, maar daarin geen handelingen zijn gelegen, die het vertrouwen in de stand der tandartsen ondermijnen;

Overwegende:

dat de beslissing van het Medisch Tuchtcollege in eerste aanleg te Amsterdam, zij het met gedeeltelijke wijziging der gronden, mitsdien behoort te worden bevestigd;

dat deze beslissing in verband met het algemeen belang voor openbaarmaking in aanmerking komt;

Rechtsdoende in hoger beroep:

Verwerpt het beroep;

Bevestigt de beslissing waarvan beroep;

Beveelt onder inachtneming van het bepaalde bij art. 63 lid 3 van het Koninklijk Besluit van 31 October 1929, Stbl. No. 474, de bekendmaking dezer beslissing met het oog op haar belang door plaatsing in de Verslagen en Mededelingen betreffende de Volksgezondheid en door aanbieding ter plaatsing in de Nederlandse Jurisprudentie, het Tijdschrift voor Tandheelkunde en het Mededelingenblad van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde.

Aldus gewezen op Zaterdag, 7 October 1950 door de heren Prof. Mr. C. W. de Vries, voorzitter; Dr. L. C. Kersbergen, lid-geneeskundige; Dr. J. Obbink, plv. lid-geneeskundige; I. A. Holthaus en J. Sanders, leden-tandartsen; in tegenwoordigheid van Jhr. Mr. P. J. W. de Brauw, secretaris.

w.g. C. W. DE VRIES
Voorzitter

w.g. P. DE BRAUW
Secretaris